

عنوان مقاله:

جایگاه عرف آنی در نظریه ها و رویه قضایی بین المللی

محل انتشار:

مجله علمی حقوق و مطالعات نوین، دوره 4، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

اعظم آریامنش - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق تجارت بین الملل، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. (نویسنده مسئول)

اسماعیل شاهسوندی - دکتری تخصصی حقوق بین الملل و عضو هیات علمی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال.

خلاصه مقاله:

صدور قطعنامه ۱۹۶۳ راجع به فضا توسط مجمع عمومی و به تبع آن پیدایی واژه عرف آنی توسط پروفیسور بین چنگ توجه حقوقدانان و قضات بین المللی را به عناصر تشکیل دهنده عرف بین الملل جلب نمود. عرف بین الملل کلاسیک برای شکل گیری به هر دو عنصر مادی و عنصر معنوی نیاز دارد اما عرف آنی صرفاً وجود عنصر معنوی را برای تشکیل عرف کافی می داند. پس از طرح نظریه عرف آنی، طرفداران عرف آنی با این استدلال که شتاب تحولات بین المللی در زمینه های مختلف به ویژه فناوری خاصه عرصه فضا به سرعت در حال وقوع است شکل گیری قواعد حقوقی مرتبط با تحولات بین المللی را مطرح نمودند. گروهی از حقوقدانان معتقد به عدم نیاز به رویه دولت ها (عنصر مادی) در طول زمان طولانی هستند اما طرفداران عرف آنی مانند چنگ معتقد هستند که به طور کلی عدم حضور عنصر مادی خللی در شکل گیری عرف بین الملل ایجاد نمی کند و در این زمینه به تحولات عرصه حقوق فضا، به استناد قطعنامه ۱۹۶۳ حقوق فضا و رای دادگاه کیفری بین المللی یوگسلاوی در قضیه کوپرشکیچ در کنار نظریه هایی مانند دفاع مشروع پیش دستانه استناد و عدم ضرورت وجود عنصر مادی را مطرح می کنند. آنچه مطرح است تردید دولت ها و حقوقدانان به حذف کامل عنصر مادی و تکیه صرف بر عنصر معنوی می باشد. این مقاله سعی دارد با نگاهی به رویه های قضایی و نظریه های موجود در زمینه عرف آنی به این سوال پاسخ دهد که آیا عرف آنی درصدد حذف عنصر مادی است یا عرف بین الملل همچنان برای شکل گیری به هر دو عنصر مادی و عنصر معنوی نیازمند است. مطالب این مقاله به روش کتابخانه ای گردآوری و سپس تحلیل شده است.

کلمات کلیدی:

عرف آنی، نظریه های بین المللی، رویه قضایی بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1951947>

